

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 6. Regulas Christianae perfectionis non solis Religiosis, sed omnibus
Christianis traditas esse

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Documentis vitæ Christianæ assentimur , quando nos non attingunt : cùm verò ad nos pertinent , tunc irrepunt terrenarum cupiditatum illecebræ , mentemque confundunt ; & ea in molliorem sensum , nobisque commodiorem interpretamur . Latet enim veritas caligine obvoluta , eamque oderunt homines ob insitam illi austерitatem , quam natura nostra peccato vitiata pati non potest : & quia virtutibus amaritudo , vitiis voluptas admixta est ; illa offensi ~~hac~~ deliniti , præcipiti cursu in vitia ruunt , & posthabita veritate mendacium amplectuntur . Quòd si aliquando præceptores audiunt , qui ipsam veritatem proferant , ac veluti oculis exponant , quamvis agnoscant se in tenebris & umbra mortis ambulare , & aliquo modo ad lucem aspirare incipient , in suas nihilo minus tenebras relapsi oculos claudunt , ne oblatum lumen aspiciant ; similes dormientibus , qui expurgisci conantur , sed alto sopore demersi protinus in somnum remerguntur . Nemo igitur mirari debet , si multa proponimus , nihil exequimur : tum quia difficultates , quæ in bonis actionibus solent occurrere , non prævidemus , illisque apparentibus retrocedimus , tum quia magis in propriis viribus , quàm in Dei adjutorio confidimus , & ideo ingruente tentatione deficimus , ut discamus non nostræ virtutis esse , sed divinæ misericordiæ , quod vincimus : tum quia denique multum speculationi , parum affectui incumbimus , & leges bene vivendi in doctrina potius , quàm in conscientia habere volumus , scientiam divinam studiosè inquirentes , non ut mores habeamus , quos illa instituit , sed ut ad hominum laudes per ejus ostentationem perveniamus . Itanis autem labor est sapientiam discere , & insipienter vivere .

§. VI. *Regulas Evangelice perfectionis non solis Religiosis ,
sed omnibus Christianis traditas esse.*

Quia plurimi sunt , qui tradita à Christo Christianæ perfectionis documenta nec discere , nec servare

volentes, ne illa temere abjecisse videantur, ad illos dum taxat spectare asserunt, qui claustris inclusi à sæculi curis alieni sunt, ostendam evidenter quām sit inanis & falsa eorum persuasio, ut hoc errore sublato veritas patefacta clarescat. Verissimum quidem est dupli statu Christianorum vitam distingui, mundano & religioso; uterque tamen, diverso licet tramite, ad euindem terminum tendit: & quod attinet ad praxim virtutum, ad mundi contemptum, ad paupertatem spiritus, ad amorem crucis, par utriusque conditio est, hoc solo intercedente discrimine, quod religiosi solemnum votorum a regularum vinculis devincti, strictiori jure quām mundani ad perfectiōnem tenentur: in reliquis una & eadem vitæ ratio ab utrisque requiritur, unum & idem Evangelium omnibus prædicatum est. Cumque Deus nihil præcipiat nisi charitatem, nihil prohibeat nisi cupiditatem, nulla in his differentia, nulla exceptio personarum reperitur. Præcepit Salvator noster, ne quis verbum otiosum loquatur rationem de illo redditurus in die judicii: ne quis irascatur; ne quis concupiscat, nec ullam videmus positam esse distinctionem inter Monachos & conjugatos. Similimodo cùm dixit beatos esse qui lugent, infelices qui rident: cùm docuit nos oportere semper orare, omnibus renunciare, vitam odiſſe, nos ipsos abnegare, injurias patienter ferre, intrare per angustam portam, nullum certè hominum genus exclusit. Paulus item Apostolus, cùm omnibus Christianis etiam conjugatis filiosque nutrientibus scriberet, nonne ab illis omnem exigit vitæ monasticæ disciplinam? *Habentes, inquit, alimenta & quibus tegamur his contenti simus.* 1. Tim. 6. 8. Quid amplius ab Anachoretis requereret? Petrus quoque & Jacobus Apostoli, nonne ad omnes Christi fideles scribebant, cùm eos horabantur, ut essent sancti, integri, perfecti, in nullo deficientes? 1. Petr. 1. 15. Iac. 1. 4. Christus denique cùm dixit, *Estote perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.* Matth. 5. 48. sermonem habuit ad omnes in se cre-

entes, quibus altissimum sanctitatis scopum præfixit, ut omnes qui per adoptionem filii Dei nominatur & sumus, Patris perfectionem emulemur. Magna itaque cunctis Christianis sanctitatis necessitas indica est, ne à paterna hereditate tanquam degeneres excludantur.

§. VII. *Hujus libelli utilitas & exhortatio ad perfectionem:*

I Deo contemptis omnibus, quæ bona mortales putant, huic soli curæ incumbendum est, ut per Christi vestigia ad Evangelicæ perfectionis culmen properemus. Ad hoc referuntur quæcumque in hoc libello collecta sunt, ut superatis sensuum præstigiis & veritate comprehensâ, quasi in regionem originis nostræ revertamur, de vitiis triumphaturi, & in perpetuum regnaturi. Filii hujus sæculi persuadere conantur perfectionem rem difficillimam esse, nec posse in hoc mundo inveniri, ut segnis effectus homo querere non audeat, quod se consequi posse desperet. Sed volenti nihil difficile & quidquid arduum est, gratia Dei facile reddit. Tanta est autem pulchritudo iustitiae, tanta jucunditas æternæ lucis, tantus splendor incommutabilis veritatis, ut si unius tantum diei morâ in ea manere liceret, innumerabiles hujus vitæ anni plenâ delitiis & omni affluentia temporalium bonorum meritò contemnerentur. Scriptum est enim. *Quia melior est dies una in atris tuis super millia. Psal. 83.* Nemo autem mirari debet, si quæ aliquando in hoc tractatu repetita occurrent; connexa sunt enim virtutum documenta, & hæc est vis veritatis, ut quo propius ad ipsam accedimus, eo frequentius in eamdem incurramus. Si quæ verò aspera & difficilia, si quæ graviora & humanæ fragilitatis vires excedentia videantur, meminisse juvabit regnum cœlorum vim pati, nec esse condignas passiones hujus temporis, quamvis unus omnes sustineat, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Brevis labor est, merces æterna.